

Αυτά τά κεμήλια πού βρίσκονται ἐκεῖ συγκεντρωμένα, ἀποτελοῦν ἀτίμπτους θησαυρούς. Κι ὅταν σκεφτεῖ κανεὶς ὅτι τά κειμήλια αὐτά διατηρήθηκαν κι ἔφτασαν σέ μᾶς μέσα ἀπό καιροὺς δύσκολους, ἀντιλαμβάνεται τὴν εὐθύνη γιὰ συντήρηση καὶ διάσωσή τους.

Αὐτὴ ἡ εὐθύνη εἶναι πού ὤθησε στὴ συγκέντρωσή τους στὴν ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Ἄννας. Τώρα, τοποθετημένα στὸν κατάλληλο χῶρο, προβάλλουν στοὺς μὲν ξένους ἐπισκέπτες τὴν ἑλληνορθόδοξή παράδοση καὶ πολιτισμό μας, ἐνῶ σέ μᾶς ὑπενθυμίζουν τὸ χρέος νά βαδίσουμε στ' ἀχνάρια τῶν Πατέρων μας.

ΑΓΙΑ ANNA

Γιὰ τὸ πρόσωπο καὶ τὸ βίο τῆς μητέρας τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἁγίας Ἄννας, δέν μᾶς ἔχει διασώσει πληροφορίες τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο. Ἡ ἱερά, ὅμως, παράδοση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πολὺ κατατοπιστικὴ στὸ θέμα αὐτό. Ἐξ ἄλλου δέν ἦταν δυνατό νά ἀγνοήσει ἡ πρώτη Ἐκκλησία τὰ δύο πρόσωπα τῶν δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννας, αὐτῶν πού ἀξιώθηκαν νά φέρουν στὸν κόσμον τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ, «τὴν Θεοτόκον καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν». Ἀξιοπρόσεκτο εἶναι τὸ γεγονός ὅτι στὸ τέλος ὅλων ἀνεξαίρετα τῶν ἀκολουθιῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, στὴν ἀπόλυση, μνημονεύουμε κι ἐπικαλούμαστε τίς προσευχὲς καὶ τίς πρεσβεῖες τῶν δύο αὐτῶν ἱερῶν προσώπων, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς συζύγου του Ἄννας.

Τὸ ἅγιο αὐτὸ ἀνδρόγυνο πού καταγόταν ἀπὸ τὴ γενιά τοῦ βασιλιᾶ Δαβὶδ εἶχαν φθάσει σέ μεγάλη ἡλικία καὶ παρέμεναν

Ἡ Ἁγία Ἄννα, μητέρα
τῆς Θεοτόκου.

ἄτεκνοι, ἀφοῦ ἡ Ἄννα ἦταν στεῖρα. Ἡ ἀτεκνία ἐθεωρεῖτο ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους τὴν ἐποχὴ ἐκείνη πολὺ ἀτιμωτική. Ἦταν κατὰρα καὶ τιμωρία ἀπὸ τὸ Θεό, ἀφοῦ ὅσοι δέν ἀποκτοῦσαν παιδιὰ δέν εἶχαν τὴν πιθανότητα νά προέλθει ἀπὸ αὐτοὺς ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ κόσμος περιφρονοῦσε ὅσους δέν εἶχαν παιδιὰ.

Τὸ ζευγάρι τῶν δύο αὐτῶν δικαίων συζύγων ἐμπιστευθῆκε στὸ Θεό τὸ πρόβλημά του καὶ τὸ ἔκαμε αἷτημα θερμῆς προσευχῆς. Νύκτα καὶ ἡμέρα παρακαλοῦσαν τὸ Θεό νά τοὺς χαρίσει ἓνα παιδί, νά ἐξαλείψει τὴ ντροπὴ πού ἐνοιωθάν ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους. Τόσος ἦταν ὁ πόθος τους γιὰ ἓνα παιδί, πού ἀκόμη καὶ στὴν προχωρημένη ἡλικία πού εἶχαν φθάσει, συνέχιζαν μὲ πίστη τὴ θερμὴ τους προσευχή. Γιὰ πιὸ ἔντονη, μάλιστα, προσευχή, ὁ Ἰωακείμ κατέφυγε στὴν ἐρημιὰ ἑνὸς βουνοῦ, ἐνῶ ἡ Ἄννα ἀπομονώθηκε στὸν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ τους.

Παρόλο ὅτι ἡ Ἄννα ἦταν στεῖρα καὶ σέ μεγάλη ἡλικία, ὁ Θεός εἰσάκουσε τὴν προσευχή τους. Ἀπάντησε στὸ αἷτημά τους. Ἀπέστειλε τὸν ἄγγελό του, τὸν Ἀρχάγγελο Γαβριὴλ, νά πληροφορήσει καὶ τοὺς δύο ὅτι θὰ ἀποκτήσουν παιδί.

Ἡ βουλή τοῦ Θεοῦ εἶναι πάνω ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς νόμους. Ἐξ ἄλλου, δέν εἶναι ὁ Θεός πού ὄρισε τοὺς φυσικοὺς νόμους; Ὅσα εἶναι γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ἀδύνατα, τὰ κατορθώνει ἡ χάρις καὶ ἡ παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἄννα θὰ γεννοῦσε παιδί. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἀποκτοῦσε κι ὁ Θεός ἐμψυχο ναὸ νά κατοικήσει, ἀφοῦ ἀπὸ τὴ θυγατέρα τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννας, τὴν ἀειπάρθενο Μαρία, θὰ γεννιόταν ἀργότερα ὁ ἴδιος ὁ Θεός.

Μετά τὴν πληροφόρηση ἀπὸ τὸν Ἀρχάγγελο, οἱ δύο σύζυγοι ἐπέστρεψαν στὸ σπίτι τους, γιὰ νά μείνει στὴ συνέχεια ἔγκυος ἡ Ἄννα. Τὸ γεγονός αὐτὸ τὸ γιορτάζουμε στίς 9 Δεκεμβρίου.

Ἡ χαρὰ τους ἦταν ἀνέκφραστη. Ἀλλὰ καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τους πρὸς τὸ Θεό, ἄπειρη. Γνώριζαν ὅτι ἐκεῖνος τοὺς εὐλόγησε γιὰ νά ἀποκτήσουν αὐτὸ τὸ παιδί. Δικό του ἦταν. Σ' αὐτόν ἀνῆκε. Γι' αὐτό, ὅπως εἶχαν ὑποσχεθεῖ στὴν προσευχή τους, ὅταν ἡ Παναγία ἔγινε τριῶν χρόνων καὶ ἀπογαλακτίστηκε, τὴν ὀδήγησαν καὶ τὴν ἀφιέρωσαν στὸ Ναὸ τοῦ Θεοῦ. Νά ἀνατρα-